

Відозва Виконавчого Комітету Комінтерну до чотирнадцятих роковин Жовтневої революції

Робітники й робітниці всіх країн!
Трудащі і гноблені капіталістичного світу!

14 років тому революційний пролетаріат колишньої Росії за проводом Леніна та його партії змінив панування буржуазії і встановив радянську владу на одній шостій частині земної кулі. Пролетаріат усіх країн зустрів Жовтневую революцію, як початок, світовий пролетарської революції. Рядом героїчних масових виступів, страйків і повстань у країнах Заходу відповів пролетаріат на Жовтень. Відомий Жовтень докотився до найдавніших країн світу і викликав потужне піднесення революційної боротьби гноблених народів колоній. Імпериалісти зуміли, завдяки активній підтримці II-го інтернаціоналу, тимчасово придушити виступ пролетаріату в ряді країн Європи і цим відстрочити свою загибель. Але імпериалісти, не зважаючи на розпочаті від них блокади та інтервенції, не зважаючи на організацію куркульських повстань та шкідливих заходів, не зуміли роздушити радянську владу.

Пролетаріат Радянського Союзу, йдучи на чолі широких мас будівничо-середняцького селянства, відбиваючи очайдуно опір класового ворога, очисив країну від усіх залишків минулого, будувачи і неухильно зміцнювачи свою соціалістичну робітничу державу, але самі маси творять свою долю.

Для СРСР соціалізм вже не мрія, не питання майбутнього. СРСР уже вступив у період соціалізму. Робітники СРСР бачать і відчувають це в історичній корінній зміні свого становища.

Робітники капіталістичних країн, що стелять з радістю і надією за соціалістичним будівництвом СРСР, щораз вирізняються бачать соціалізм живим, конкретним, і переможним. Зростає не тільки їхня відданість і співчуття до Радянського Союзу, а й їхня впевненість у тому, що шлях пролетаріату СРСР — єдиний для всіх пролетарів вихід із нечуваною злеґідією при капіталізмі.

В СРСР немає кризи, є велетенське піднесення.

СРСР закінчує цього року фундамент соціалістичної економіки.

Вирвана 14 років тому з рук експлуататорів і сконцентрована в руках радянської держави промисловість розвивається бурхливими темпами.

15 мільйонів дрібних селянських господарств, об'єднавшись у колгоспах, вступивши на шлях цілковитого розриву з рабським і нужденним минулим, рішуче повернули до соціалізму. На основі суцільної колективізації ліквідується куркульство, як клас.

Радянський Союз — єдина країна, в якій немає безробіття. За останні три роки втягнуто в промисловість 5 мільйонів робітників — стільки, скільки безробітних в одній Німеччині. Наступного року, дякуючи будівництву нових велетенських соціалістичної індустрії 2½ мільйона нових робітників приєднаються до 14 мільйонів, що вже працюють на фабриках та заводах.

Радянський Союз — єдина країна, де хутко й неухильно поліпшується становище трудящих. В СРСР рік-у-рік підвищується заробітна плата робітників, зростає соціальне страхування, розвивається житлове будівництво в містах і селах. Споруджується нові міста, плянують відповідно до соціалістичних вимог широкі маси, їхніх чимраз більших матеріальних та культурних потреб.

До робітників і робітниць та поневолених народів капіталістичного світу

Працюючи під знаком велетенського піднесення, від знаком широчезних перспектив, робітники й колгоспники СРСР, маючи на чолі свого випробуваного проводиря, Ленінську ВКП(б), спираючись на активну підтримку революційного пролетаріату капіталістичних країн, будують соціалізм, будучи цілком певні остаточної перемоги соціалізму в цілому світі, і намічають уже нові грандіозні завдання другої п'ятирічки.

Робітники й робітниці капіталістичних країн!

Вожаки II інтернаціоналу переконували вас у тому, що радянська влада — це безвихідний хаос і повернення до варварства. Вбиваючи у вас віру в ваші сили, ці зрадники, що звуть себе соціалістами, доводили вам, що панування буржуазії вам вигідніше за диктатуру пролетаріату.

Тепер підсумки налиці. В СРСР перемагає соціалізм, а капіталістична система чимраз більше наближується до свого банкрутства. Хутко котяться вниз з своєї колишньої височини англійський імпериалізм. Робітники й безробітні сотиссячними колонами виходять на вулицю. Бунтується англійська флотія, вчора ще твердила про встановлення Англії на морях та в колоніях. В Америці вже завімерла третя частина промисловості, викинувши на вулицю 12 мільйонів безробітних. Капіталістична Німеччина, що ще недавно підвелася з післявоєнної кризи, знову котиться в безодню, безсила перед чимраз більшим безробіттям, що дійшло до 5 мільйонів, перед класовою дедалі загострюваною боротьбою.

І Франція, що більше за всіх змінилася в наслідок Версальського пограбування, захоплює кризу. І в ній безробіття, яке доходило уже 1 мільйона, зростає ден-у-день.

Трестовики, банкири, міністри всіх капіталістичних країн метаються, шукаючи виходу. Вони тремтять за свої нагромаджені капітали, за своє панування. В остраху перед цілковитим своїм банкрутством, перед пролетарською революцією, що насувається, вони організують нечуване грабування мас і щодня посилюють політичний терор. Буржуазія за активного сприяння соціал-фашистів зменшує фонди заробітної плати, "заощаджує" мільярди на масових звільненнях, на ліквідації допомоги безробітним, запроваджує нові податки. Безробіття, розор селянства, голод і злидні мас набувають нечуваних розмірів і в "передових" країнах, і в колоніях. Зростає і загострюється класова боротьба, зростає збентеження в таборі буржуазії, розпадаються старі партії, зростають фашистські організації, кращі робітники йдуть від соціал-демократії до комуністів.

Шукаючи виходу з кризи, імпериалісти фактично вже почали війну на Сході. Імпериалісти Франції, присилаючи маси, бучними промовамі Бріана про мир, благословили Японію на окупацію Манджурії. Розігруючи пацифістську комедію в Женеві, змовившись з Японією про поділ здобичі, заперячуючи цілий світ у тому, що в Манджурії, "ніякої війни немає", Ліга Націй, на чолі якої стоїть Англія і Франція організовує поділ Китаю. Вона хоче перетворити Китай на пляцдарм воєнного розбою на всьому Сході та на один із багатьох пляцдармів майбутньої

війни проти СРСР. Англійський імпериалізм уперто домагається своєї частки здобичі. Кумінтан і Чан Кай-Ши — слуги імпериалістів, що, догоджуючи імпериалістам, розстрілюють антияпонські демонстрації, не можуть і не будуть боронити незалежність Китаю.

Окупація Манджурії — це не війна проти Чан Кай-Ши і Кумінтану, це війна проти трудящих мас Китаю й проти китайської революції. Це — війна проти вас. Не піддайтеся обдурюванню, ніби війни ще немає.

Організуйте масову революційну відсіч привидів нової імпериалістичної війни. Активно підтримуйте вапних китайських братів у їхній боротьбі проти японської окупації, проти Ліги Націй, проти зрадницького кумінтану, проти Чан Кай-Ши за єдиний незалежний радянський Китай.

Вихід із кризи коштом СРСР — найбажаніший шлях для імпериалістів. Воєнно-технічні й політичні готування інтервенції проти СРСР, що не припиняється ні на один день, доповнюються тепер організацією фінансової блокади. Організація антирадянського фронту на якому широкий основі обговорюється на всіх закulisних нарадах у Парижі, Лондоні, Нью-Йорку. Війна, що почалася в Китаї, — це один крок вперед до війни проти СРСР.

Робітники й всі трудящі світу, грядучи бороніть Радянський Союз — країну великого Жовтня, єдину батьківщину трудящих усіх країн. Усіма засобами, якими ви маєте, бороніть переможно будований соціалізм — власність робітничої класи всіх країн. Капіталістичний або революційний вихід із кризи — таке питання ставить перед нами історія.

Капіталістичний вихід із кризи — це поневолення робітничої класи, це загибель цілих поколінь від голоду, від нової війни, від фашистської диктатури. Це — новий, найжорстокіший натиск на колонії, придушення революції в Китаї, придушення чимраз збільшуваного революційного руху в Індії. Це об'єднання всіх чорних сил світової контрреволюції для війни проти Радянського Союзу — оборони трудящих усіх країн.

Революційний вихід із кризи — це повалення буржуазії, встановлення диктатури пролетаріату. Це організація мільйонів нових борців на важку, велику боротьбу разом з пролетаріатом СРСР для цілковитого перемоги соціалізму. Це — шлях Жовтня. З усіх шляхів — це єдиний шлях до перемоги. На цей шлях кличе вас Комуністичний Інтернаціонал.

"Порятунок демократії" написали на своєму прапорі соціал-демократи всіх країн щоб прикрити цим гаслом гасло порятунку капіталізму. Зрівняв машкару з цих убивць робітничої класи, що приховують свою зраду та злочини за гучною фразою. Викрийте до кішки лицемірство "ліваків" і "незалежних" соціал-демократів. Вони загорджують пролетаріатів/шлях до влади. Зруйнують цей бар'єр, що перешкоджає вашій перемозі.

Ні краплі довіри! Отто Бауер, Зейдлер і Мекстонан. Не дайте "ліваків" демагогам це раз зламав вашу волю до боротьби. Не давайте Зейдлеру та всім іншим заступникам Носке, що розколюють робітників, руйнують револю-

ційну пресу, оголошують поза законом комуністичну партію, — розбивати ваші сили й обеззбройовувати перед обличчям ворога, як вони це зробили пам'ятних 1919—20 років.

Соціал-демократичні робітники, від вас залежить доля єдності пролетарських лав. Зіміньтесь залізним єдиним фронтом на боротьбу проти капіталу та його люкаів — ватажків соціал-демократії.

Тільки комуністи, використовуючи досвід Жовтневої революції, поведуть вас до перемоги у вирішальних класових боях.

Терпінню мас приходять край. У цілому світі дедалі вище підіймається хвиля революційного піднесення.

Під прапором Леніна трудя-

щі Радянського Союзу перемогли в боях за Жовтневую революцію і домоглися вирішальних успіхів на фронті соціалістичного будівництва. На день XIV роковин пролетарської диктатури в СРСР Комуністичний Інтернаціонал закликає трудящих і гноблених цілого світу стати під бойові прапори Леніна. Під цим прапором ми доб'ємося перемоги пролетарської революції в цілому світі.

Хай живе велика Жовтнева революція!

Хай живе пролетаріат Радянського Союзу — ударна бригада світового пролетаріату!

Хай живе проводир і організатор Жовтневої революції та соціалістичного будівництва — Ленінова партія ВКП(б)!

Хай живе перемога диктатури пролетаріату в цілому світі!
Хай живе комунізм!

Виконавчий Комітет Комуністичного Інтернаціоналу.

ПРОТЕСТ АМЕРИКАНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ ПРОТИ КИТАЙСЬКОГО ТЕРОРУ

ВАШИНГТОН, 23 листопада.

104 американських письменників заперестували сьогодні перед китайським посольством у Вашингтоні проти торгів з масового вбивства письменників в Китаї за їх політичні переконання. Протест підписала більшість визначних американських новелістів, поетів і письменників наукових праць. В ньому говориться, що китайські письменники загаломно зникають, що їх тортують, стріляють, вбивають, а ті, що залишилися при житті, мусять втікати із своїх сховок. Комітет письменників каже: "Неможливо дізнатися, кількох нанкінський уряд та воєнні лорди інших провінцій замордували китайських студентів і письменників за останніх чотирьох років. В більшості випадках імен жертв не опубліковано в достовірних джерел, які представляють загальний образ положення".

"Китайці мають надзвичайно здібну і бойову молоду генерацію новелістів, письменників наукових праць і поетів. Більшість з них є радикальних

поглядів з тої простішої причини, що останніми часами цілий інтелектуальний світ в Китаї хилився до комунізму. Наслідок є той, що уряд масово їх вбиває. Ці письменники насамперед підпадають страшинам тортурам, а опісля їх виводять перед відділ війська і вбивається кулями з крісів. Навіть 12-літніх шкільних хлопців стріляється на смерть, коли найдеться в них радикальні журнали. Ми бачили фотографії цих жертв".

На доказ жорстокого терору комітет наводить суцільну, яку стрінула талановитого письменника і редактора "Пангайського Червоного Прапора", Лі Вей-Сена. На 17 січня минулого року арештувала його британська поліція в міжнародній дільничій міста і віддала в руки китайської влади. Після тортур, які тривали три тижні, поховано його живцем разом з іншими чотирма товаришами, а над їх гробом розстріляно 19 інших осіб.

Д-р Ку Мо-Джо, найбільший сучасний письменник в Китаї, зник загаломно кілька місяців тому і ніхто до нині не знає, чи він скривається перед поліцією, чи його тайно замордовано.

РІЗНІ ВІСТІ

ПОЛІТИЧНИЙ ТЕРОР В НІМЕЧЧИНІ.

Урядові звідомлення подано, що в Німеччині за останні вісім літ з політичних причин було 457 людей забитих і 1,154 тяжко ранених. З того комуністів було вбитих 323 — тобто 70 проц., а тяжко ранених 750 (65 проц.); Гітлерівців було вбитих 86 осіб і 251 ранених; з інших політичних партій було 34 вбитих і 110 ранених, а державних урядовців (поліція) було 14 вбитих і 53 ранених. З цього видно проти кого звернений цей політичний терор.

ПЛЯНУЮТЬ ЗАВЕСТИ РЕГІСТРАЦІЮ ЧУЖИНЦІВ НА КУБІ.

ГАВАНА, Куба, 14 листопада. — Міністерство внутрішніх справ оповістило, що уряд має на обміркуванні плян реєстрації усіх чужинців, що живуть на цій острові. Реєстрація (з поліційним наглядом) є намічена виключно для чужин-

ських робітників. Уряд хоче "мати точні інформації стосно діяльності і заняття жителів імігрантів". Турістів, якими на Кубі є здебільша американські пані, реєстрація не буде обов'язувати.

ПОЛУДЕННА АФРИКА НЕ МОЖЕ ДІСТАТИ ПОЗИЧКИ.

ПАРИЖ, Франція, 13 листопада. — Спроби уряду Південної Африки дістати позичку в сумі \$50,000,000, щоби можна було затримати в домінії золоту стопу, не прирідили ніякого успіху. Як французькі, так і американські банки відмовилися дати позичку. Амстердамські банки годилися позичити свою частку, але тільки тоді, коли банки в Парижі позичать решту.

За причину відмовлення позички банки подають не економічні перепони, але політичні. Французький уряд є тої думки, що британський уряд не зовсім прихильно відноситься до вдержання золоті стопи в Південній Африці.

БУРЖУАЗІЯ ВІДДАЧУЄТЬСЯ СОЦІАЛ-ЗРАДНИКАМ ЗА ВІРНУ СЛУЖБУ

В Німеччині є крім уряду і парламенту цілої держави, ще уряди і союми поодиноких країн Німеччини, як на примір Пруссії, Баварії, Саксонії, Тюрингії і других. Теперішній німецький уряд, на чолі якого стоїть клерикал Брінгінг, є зложений з самих буржуазних міністрів, а котрий задержав владу тільки завдяки допомозі соціал-зрадників.

В Пруссії, найбільшій країні Німеччини, є тепер коаліційний уряд, зложений з соціал-зрадників і буржуазії. Головою пруського уряду є соціал-зрадник Браун. На останньому засіданні пруського союму поставили комуністи внесок недовіри пруському уряду. Внесок цей не прийнято. Буржуазія відкинула соціал-зрадникам за уратування уряду Брінгінга. Також комуністичний внесок на усунення президента поліції в Берліні Гжезінського — відкинуто. Гжезінський є членом соціал-демократичної партії і переслідує робітничий рух так ревниво, що буржуазія з него задоволена.

Зрадницька праця соціал-демократів, що раз то більше отримує очі і цій частині робітників, котру вони гарними фразами отуманювали. Масово переходять тепер робітники в ряди комуністичної партії. Також

робітничі покидають ряди соціал-зради і побилюють лави комуністів.

При всіх виборах, чи то міських чи громадських, які останніми часами відбувалися в Німеччині, число комуністичних послів росте, а соціал-демократичних — паде.

Цей відпад робітників від соціал-демократичної партії, настрашив деяких ватажків соціал-зради і вони зачали удавати опозицію до офіційного керівництва соціал-демократичної партії, а далі заложили нову так звану "соціалістичну робітничу партію". Коли заплано тих ватажків йому вони це зробили, — бо ж різниця між ними а офіційною соціал-демократією дуже малі, — то вони безстидно відповіли: "коли б ми не заложили нашої партії то робітники пішли би до комуністів".

На чолі цієї партії стоїть адвокат Курт Розенфельд, такий же самий зрадник, як Міллер, Шайдеман і другі соціал-патріотичні ватажки — тільки від іншого маскоу.

Коли буржуазія бачить, що робітництво лівішає та починає відходити від соціал-зрадників, тоді вона наставляє на него іншу лапку — організуючи нову партію з революційними фразами, а з чорними ділами.

ТУТЕШНІ МАЙНЕРІ НЕДОЦІНЮЮТЬ ВАГИ КЛАСОВОЇ БОРОТЬБИ В СУЧАСНИЙ МЕНТ

У виборі секретаря дистрикту МВЮК на 225 майнерів з правом голосування, брало участь усього 98. А де ж решта?

Нордгег, Алта.

Ще далеко не всі робітничі й незалежні фармери арозуміли сучасне положення робітничої класи. Не розуміють і тієї потреби боротьби, що зараз ведеться по усьому капіталістичному світі, а так само і в Канаді. Багато є ще таких, що тільки й думають, хай хтось інший за них бореться, мовляв, мені не треба, я покищо маю роботу, в мене жінка й діти. Підсудують і інші міркування, щоби лише втриматися адалека від класової боротьби.

Наведу приклад з тутешньої місцевості. Нордгег — це майнерська околиця в Альберті. Ця область ніби в нас всі організовані. Усього рода маємо повну організацію, є робітничі, повні робітничі, є й противні робітничому руху організації.

На днях відбулися в нас вибори секретаря до дистрикту МВЮК. В Нордгегі маємо усіх майнерів около 250, вони є членами МВЮК. Одна третя частина з них працює на дорозі в Рокі Маунтейн Гавз — Нордгег і решта в майні мають роботу. З дистрикту отримали 225 бюлетнів до голосування. Секретарю МВЮК ще й пообов'язано, що буде загалом більшість для голосуючих майнерів.

Аж наспів час голосування. Голосування йшло дуже швидко. Вже 10 хвилин до 6 години, а до голосування прибуло усього 69 членів МВЮК. Чекаємо ще 10 хвилин по 6 години — немає нікого. Йдемо на вечерю о 7 годині, бо після 7 години маємо їхати на кемпу на дорозу, що будеться з Нордгег. Там теж є досить членів МВЮК, що працюють на реліфній роботі.

Приїхали ми на ту кемпу, де вже віднайшли наших членів МВЮК з Нордгег. Помешкання їхні складаються на щипанні буди, вони в нічому не гірші за турми Пелудського. На 10 фівів один одного не пізнає в тих кемпних будах. У тих кемпах накинута на тов. Стокалюка лише один польський фашист, решта віддали свої голоси на тов. Стокалюка, як на секретаря дистрикту МВЮК.

Приїхали ми до Нордгег, почислили голоси: 67 — І. Стокалюк, 19 — І. Дякбе, 12 — Ендерсон. Усіх голосів разом аібрали при голосуванні 98. Де ж решта голосів зі загальною числа 225? Надармо боявся секретарю МВЮК, що не стане бюлетнів для голосуючих, він ще решта бюлетнів мусів віддати до дистрикту в Келгарі назад, їх не використали майнері, члени МВЮК.

Оце й є показником, як в тутешній місцевості цікавляться коїєю, як майнері тутешні зацікавлені в робітничому руху. Навіть половина майнерів не прибули на голосування. Між ними є й чимало членів наших масових організацій, хоч знали про голосування, проте писалося в "УРВ", говорили на зборах відділу ТУРФДІ і ТОДОВІРНАЗМ. Чи не боялися вони, а може й такі не хотіли голосувати на тов. Стокалюка?

Не можна сказати, що вони не знають про нагу революційної війни в сучасний мент. Говорили ж про це й вони знають. Знають, що зараз нам потрібна сильна революційна війна, треба поборовати реакцію, що йко рішилася глибоко в кожному люді юні й побороє революційний рух майнерів та епінює класову боротьбу.

Так, усе це знають наші товариші, що не взяли участі у виборах секретаря дистрикту МВЮК. І не це більше стає боляче, що зробили це організовані члени, яким час вже пізнав самим і другим вказати шлях класової боротьби за кращі умови праці й життя.

Ю. Новосад.

ПОЛЬСЬКИЙ УРЯД МІЛІТАРИЗУЄ ЗАЛІЗНИЦІ.

Пленум союму схвалив ряд внесених від уряду законопроектів, зокрема про безмиттовий завіз до Польщі військового майна та про мілітаризацію залізниць.

Дискусія, що розгорнулася в зв'язку з цим, зайвий раз підкреслила особливе прагнення уряду до мілітаризації господарства.